

Marguerite Duras: Az algír férfi virágai (1957)

Vasárnap reggel van és tíz óra. A Jacob és a Bonaparte utcák kereszteződésében, a Saint-Germain de Près negyedben egy fiatal férfi közeledik a Buci piacról. Húsz éves, szakadtan öltözött fiú, egy virágokkal teli kétkerekű talicskát tol; egy fiatal algír, aki feketén árulja a virágokat, titokban, ahogyan él. Közeledik a kereszteződéshez, amit kevésbé ellenőriznek, mint a piacot. Itt megáll, természetesen szorong.

Igaza van. Még tíz perc sem telt el, amióta ideérkezett - nem volt ideje egy csokrot sem eladni -, amikor két férfi tart felé a Bonaparte utca felől, civil öltözetben. Vadásznak. A levegőbe szippantanak ezen a szép, napfényes vasárnapon, szabályszegést szimatolnak. Mint az igazi ragadozók, egyenesen a zsákmány felé mennek.

- A papírjai?

De a fiúnak nincs olyan papírja, ami engedélyezné a virágok árusítását.

Így hát az egyik férfi odalép a talicskához, egyik kezével alányúl, és egyetlen mozdulattal kiborítja annak tartalmát. A tavasz első virágai elárasztják a kereszteződést.

Eisenstein, (aki lefilmezte a lépcsőn leguruló babakocsit a Patyomkin páncélos leghíresebb jelenetében, amikor a katonák tömegmészárlást hajtanak végre Odessza széles lépcsőfokain) Eisenstein nincs ott, ahogyan senki más se, aki rögzíteni tudta volna a szanaszét heverő virágokat, melyet a húsz éves algír férfi figyelt csak, a francia rend képviselőinek szorításában.

Az első arra járó autók, nincs mit tenni, ösztönösen megkerülik a virágokat és nem gázolnak át rajtuk. Az ember nem lapítja szét a virágokat... Az utca emberei nem reagálnak, egyetlen asszonyt kivéve:

- Bravo uraim!- kiáltotta – Látják, ha mindig ezt tennék, gyorsan megszabadulnánk ettől a csöcseléktől. - Bravo!

Azonban egy másik nő lép elő, aki szintén a piacról jött. Nézi a virágokat, a fiatal „bűnözőt”, aki a virágokat árulja, az örömeiben ujjongó nőt és a két urat, a rend képviselőit. Egyetlen szó nélkül lehajol, összeszed néhány virágot, majd a fiatal algírhoz lép és kifizeti. Utána egy másik nő jön, felszed néhány virágot és fizet. Majd négy másik asszony jön, lehajolnak, felszednek egy csokorra való virágot és fizetnek. Tizenöt nő. Végig néma csend.

A két férfi tipródik, de mit tehetnek? A virágok eladóak és nem tudják megakadályozni, hogy megvegyék őket.

Ez az egész alig tíz percig tartott. Utána már egy szál virág sem maradt a földön.

Ezután a két férfi ... bekísérte az algír fiatalembert a rendőrörse.

*Fordították: Csallóközi Luca 10. D, Harkai Alexa és Ronyecz Antónia 12. D
2015. december*